

שיחות הר"ן ק"ל

זה ימתיקו הדינים כי כל דברי התורה לא בשמים הוא לאמר, שאין מי שיכול לזכות לזה להמתיק הדינים על ידי המחאת כף וריקודין כי אם גדולים בני עליה, רק כל אחד מישראל יש לו כח הזה כשיקיים הדברים כפשוטן באמת ובתמימות וכן בכל הדברים הנאמרים שם בחתורה הקדושה הנ"ל וכן כל מה שנאמר בכל תורה ותורה כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה (אבות א יז) ושים עינך היטב היטב ותסתכל יפה בכל תורה ותורה ותשים לבך להבין בכל מקום העבדות והעצות והמוסר וההתעוררות היוצאים משם על פי פשוטן של דברים ותבקש מהשם יתברך שיאיר עיניך לזכות לזה להבין הדברים היטב למעשה, כי כל דבריו זכרוננו לברכה, כולם נצרכים ומוכרחים לעובדות ועצות טובות לעבדו יתברך ואפילו בקצת מקומות אשר לפום ריחטא בהשקפה ראשונה אין מבינים היטב איך נוגע הענין הזה לעובדה לפי מדרגתו אף על פי כן באמת יש שם עצות נפלאות והתעוררות נורא לשוב אליו יתברך ממקום שהוא שם ואם תשים עינך ולבך שם היטב בודאי תמצא גם שם עצות ודרכים טובים לפי מדרגתך כי כל דבריו זכרוננו לברכה, הם כלליות גדול, וכל תורה ותורה כלול

כשכתבתי לפניו התורה ואלה המשפטים (סימן י' חלק ראשון מלקוטי מוהר"ן) המתחלת: כשיש דינים חס ושלום, על ישראל, על ידי ריקודין והמחאת כף נעשה המתקת הדינים וכו', אמר לי: כך אמרתי, שעכשיו נשמע גזרות חס ושלום על ישראל והנה הולכים וממשמשים לבוא ימי הפורים האלה (כי התורה הזאת נאמרה סמוך לפורים) ויהיו ישראל מרקדים וימחאו כף, ועל ידי זה ימתיקו הדינים וחזר וכפל דבריו ואמר בפה מלא כך אמרתי. וכוונתו היתה להעיר לבבנו שנדע ונבין שכל דברי תורתו הקדושה אף על פי שיש בה עמקות גדול ונורא מאד מאד ורזין עלאין וסודי סודות עמוקים ורחבים מני ים בכל דבור ודבור, אף על פי כן עיקר כוונתו שנשמע ונקבל דבריו הקדושים בפשיטות לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו בפשיטות ובתמימות. כמו למשל התורה הקדושה הזאת שנאמר שם שעל ידי המחאת כף וריקודין נמתקין הדינים, היתה כוונתו כפשוטו, שיחזקו עצמן לשמור בימי שמחה, כגון פורים וחנוכה וימים טובים או חתונה וכיוצא בזה כל מיני שמחה של מצוות שיחזקו עצמן בשמחה גדולה עד שיזכו להתעורר לריקודין והמחאת כף, ועל ידי

והנה זה הענין הוא גם בצד ההפוך. כלומר, שלפעמים נראים דברי הצדיק רק בבחי' מלכות שאומר למעשה מה לעשות, לעשות כך וכך, ונדמה שהצדיק מדבר רק עצות פשוטות, הן אמת שהצדיק אומר עצה והאור שלו יורד עד הפשטות, ונותן אפי' עצות פשוטות לכל מקום שאדם נמצא בפשטות. אבל צריך לדעת הסוד ד'כתר מלכות בראשו', והעצה הזאת היא בבחי' מלכות ששרשה מבחי' הכתר, היינו שכל עצה ועצה שלומדים מספרי הצדיקים שנראית לכאור' רק עצה פשוטה, מ"מ יש בה גם השגה עצומה בעולם היחוד. כמו שדברנו כמ"פ שהלקו"מ מדבר הרבה פעמים שלעתיד לבא תתגלה התורה דעתיקא סתימאה, היינו התורה איך שהיא מתגלית לא רק בעולם המחשבה והבינה ובעולם הביטול, אלא בעולם היחוד הגמור שזהו עולם התענוג, תורה דעתיקא סתימאה. והוא מה שטמון וגנוז בכל עצה ועצה של הצדיק האמת.

וידוע שהגר"א ז"ל אמר שכשיבא לשמים יאמר דרשה. ומה תהיה הדרשה שלו. לפרש תר"ך אורות. כי אי' בספרי קבלה שישנן למעלה תר"ך אורות, כנגד תרי"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן, וכל אלו תר"ך האורות, יש לכל אחד שם אחר וסוד אחר, והוא השיג כל התר"ך אורות ולא כתבם, וזו תהיה שם הדרשה שידרוש בעולם הבא.

ומי שזוכה ללמוד בספה"ק היכל הברכה להרה"ק מקאמארנא וכן בשאר ספה"ק, שם מבואר כל התרי"ג מצוות ע"פ סוד. ובספרי רביה"ק ומוהרנ"ת, בלקו"מ

מכל התורה כולה ומכל בני אדם שבעולם בכל דרגה ודרגה מן תכלית קצה העליון עד תכלית קצה התחתון היינו שעם כל תורה ותורה ושיחה שלו יכול לעבוד את השם יתברך הגדול במעלה בתכלית המעלה, וכן אפילו הקטן והפחות בתכלית דיוטא התחתונה יכול גם כן לשוב להשם יתברך ולמצא עצות לנפשו על ידי אותה התורה בעצמה כי הם כלליות נפלא מאד:

בשיחה זאת מבואר גודל הסוד איך צריך להוציא ענינים למעשה מכל תורה ותורה, ולא לחשוב שזה שייך רק לאנשים גדולים במעלה מאד, אלא בכל מקום שאדם נמצא, יש בהתורה עצה ששייכת לו, והייב לעיין ולמצוא עצה ששייך לנפשו מזה התורה.

ובפנימיות הענין הוא בסוד 'כתר מלכות'. כי גם הכתר שהוא בחי' תורת הצדיק, כלול במידת המלכות היינו בעצה הפשוטה לעובדא ולמעשה. כי התורה היא בעמקות עצום בסוד מראות עליונות שהצדיק משיג, אבל זה האור שהצדיק משיג, הוא מלוכש עד עולם העשיה, עד התפשטות הקטן ביותר שאפי' אדם שמבין רק פשוט, יכול לדעת מזה עצות לנפשו. וזהו חלק אחד.

ובדברי מוהרנ"ת בכאן גנוזים רזין עילאין, וכלל הדבר שלא ללמוד הלקו"מ ולומר שהן סודות גבוהים ולא שייך אלי, אלא צריך התבוננות גדול להוריד הכל לבחי' מלכות להוציא עצות לנפשו.

מיני הרגשות של ריחוק ודמיון כאילו אנו נפרדים ח"ו מאיתנו ית'. אבל כשעוסק בקיום התורה לאור דברי הצדיקים, הרי הוא נתדבק בעולם האחדות.

ואי בספה"ק 'סיפורי מעשיות' לרביה"ק מוהר"ן, במעשה האחרון, שהיה בעטלער עוור שלא היה לו שום הסתכלות בעוה"ז, וי"א שרבינו רימז בזה על הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע שהיה בסוד עוור דקדושה, היינו שאינו מסתכל כלל בעוה"ז.

כי לפני הבריאה היה רק אור אין סוף, אור פשוט, ואח"כ עשה ה' צמצום, ואנו נמצאים במקום שיש שנים, ריבוי, יש כאן הרבה פרטים נפרדים, ומעברים וצורות והסתר פנים. אבל הצדיק האמת הוא בחי' עיוור, היינו שאינו מסתכל על הצמצום כפשוטו, אלא כמו שהיה לפני הבריאה רק אא"ס, גם עכשיו יש רק אא"ס. לכן הוא מקיים התורה לא רק כפשוטו אלא מצד עמקות של עתיקא סתימאה, מסוד התר"ך אורות, ואע"פ שלא זכינו שהגר"א גילה את כל הדרוש בזה העולם, אבל הקמארנער והלקו"מ ולקו"ה גילו כל התרי"ג מצוות ע"פ סוד, ומי שזוכה ללמוד הסודות שלהם, לא רק צריך להוציא עצות לנפשו בפועל, אלא הוא גם בבחי' כתר, היינו שמתבונן להשתמש בסודות אלו במחשבות קדושות, להכנס בתוך המחשבות הללו שגילו לנו הצדיקים שבזה זוכה לקיים התורה באופן נורא, באופן של עתיקא סתימאה.

וכמה שנקיים יותר את התורה באופן של ע"ס, בזה נזכה להכניע הסט"א, כי יש חיוב ללחום עם עמלק היינו נגד הרע,

ולקו"ה מבוארין כל חלקי התורה בכלל ובפרט ע"פ פנימיות ועבודת השם. ואפי' כל הלכה בשולחן ערוך יו"ד חו"מ וכו', גם מבואר שם ע"פ אמותת העבודה. ומזה נבין ונשכיל שלא רק שצריך להתבונן מש"כ כאן בשיחה קל"א להוריד אור הצדיק עד שיוכל להוציא מזה עצה לנפשו שזו העבודה להמשיך מבחי' הכתר למלכות. כי זה רק חצי הענין, ויש עוד עבודה, והיא להעלות ממלכות לכתר. כי אם רק זוהי העבודה למצוא העצה לנפשו, א"כ למה הוצרך הצדיק לדרוש האור של סודות הכתר. ואף שנכון שהאדם מוציא מזה עצה פשוטה לנפשו, אבל עכ"ז הוא גם להיפך, כי מה שנראה לו שתורת הצדיק נעשה עצות פשוטות, הוא מחויב גם לעלות ולדעת ולהבין שיש בזה השגות עצומות.

כי הצדיקים גילו כל הסודות של כל התרי"ג מצוות וכל הנהגה דכל הלכה ומצוה. וכשאדם יודע סוד הדבר. בזה הוא נכנס בזה הסוד ומכוון בזה הסוד ו'הולך' עם הענין והכונה הזאת בעת קיום המצוה וההלכה, ואזי מקיים אותה מצוה לא רק למטה בעוה"ז, אלא בסוד התורה דעתיקא סתימאה, בסוד תורת היחוד. ומי שזוכה לקיים אפי' קצת מצד הבחינה של עתיקא סתימאה היינו מצד העמקות שגילו הצדיקים, אזי מאיר בנפשו האור דלעתיד, אור של השלום והאחדות הפשוט. כי כל מה שעובר עלינו הכל בשביל שיצאנו מעולם האחדות, וירדנו לעולם הפירוד במקום השקר שיש בו בחי' שנים וצמצום וריבוי, וכמ"ש בלקו"מ כ"פ, ובזה יש לנו כל

והימים להתכונן בזו התורה עד שהוא חי בזו התורה, כל היום וכל הלילה תפוס במחשבות קדושות שיוצא מזה המאמר (ועיין שיחות הר"ן רצ"ז). זה נקרא שיש לך חלק בתורת הצדיק, ואתה מקיים את התורה"ק באופן של עתיקא סתימאה.

ובזכות זה נזכה שיתקיים באמת הפסוק וגר זאב עם כבש, שימשיך השלום בעולם, ויתגלה האור של תורה דעתיקא סתימאה, תורה של אחדות הפשוט, ויתגלה אורו של משיח, וכולם יעבדו אותו ית' שכם אחד בב"א.

דהרע רוצה להסתיר על יחודו ית"ש, ואין שמו שלם עד שימחה זרעו של עמלק, ועמלק זה שכחת ה', לעומת זה עתיקא סתימאה הוא להזכיר כל הזמן לאדם זכרון ביחודו ית"ש, לזכור את ה', וככל שנכנס באחדות ה' כן זוכה ללחום מלחמת ה' עם עמלק שרוצה כל הזמן להשכיח מאיתנו את מציאות ה' ורחמיו וגילויי ית', לכן צריך תמיד ללמוד תורת הצדיקים וללכת עימה, היינו ללכת, לא רק ללמוד להבין, אלא לכנס בזה העניין, לקבל אור הכתר, לא רק אור המלכות, כי העצה למעשה הנוגע לאיזה פתרון בעיה, אין זה מספיק,

